

— Hát ennek utána kell nézni — jegyezte meg a bíró —, bekérjük a kórházi látteleletet. Persze, ilyesformán testisértésről alig lehet szó. Addig is elnapolom a tárgyalást.

Képzelnivaló, milyen leforrázottan került ki Hetzel doktor a fiatal Hamar vallomásából. Igaz ugyan, hogy Zoltánt az enyhítő körülmények figyelembevételével a második tárgyaláson benn marasztották kétszázezer koronában, de ez a kétszázezer korona kicsi tapasz volt Hetzel doktor szíve sebére. Mi az a pénz az ő betört ablakaival s a cigánysori fenyegetőlevelekkel szemben. A Molnárék Zsófikája megint elszólja magát, hogy: ilyen is csak Hetzel doktorral történhetik meg. s a fogorvosi szék álma a tavaszi szellő fuvolái fölött még csábítóbban jelenik meg, mint az október gúnyos dudái közt. Hetzel mégis csak fölvette a tizenhatszázalékos kölcsönt, beiratkozott a gyorsfőzőkurzusra s szeptemberre, amikor az orvosok hazajönnek a nyári vakációjukról, a Pesti Hirlapban szerény személyi hír bukkan fel: «Dr. Hetzel Artur fogorvosi rendelőjét itt és itt megnyitotta».

(Folyt. köv.)

Németh László.

A KÜLSŐ DUNAPARTON.

*A külső Dunapartot, ó, ki látta?
Raktárak ülnek arra hosszú sorban,
halomban csupa szén, odább halottan
pislákol a fáradt kikötőlámpa.*

*A külső Dunaparton sose jártál?
Esett házak között, a szűk sikátor
félelmes mélyén nyütt macska nyivákol
s egy öreg néni ke köhécsel árván.*

*Tán elbelódlél már te is e tájra :
az alkonyat egy már itt a halállal
és feketét még feketébbre árnyal
a holdnak ide nem futó sugára.*

*Pedig én tegnap épen arra jártam,
valaki, édes, volt az oldalamnál,
beszélt, a hangja úszott, lány aranyzál...
és szebb vidéket, hidd el, sose láttam.*

*Csoda esett a külső Dunaparton,
a sikátorból a néni előre
jött, valami jelt írt a levegőbe
s felragyogott a késő-őszi alkony.*

Szegedi István.